

Dosarul nr.2ra-61/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (jud: R.Moșneguțu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M.Guzun, V.Buhnaci, L.Pruteanu)

Î N C H E I E R E

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Trofim Lachi,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Trofim
Lachi împotriva lui Ion Lachi cu privire la partajarea averii succesoriale,
împotriva deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de către Trofim Lachi și a fost menținută hotărârea din
26 aprilie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești,

c o n s t a t ă :

La 21 august 2012, Trofim Lachi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ion Lachi cu privire la partajarea averii succesoriale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 5 ianuarie 2012 a decedat
tatăl său, Nicolae Lachi.

A susținut că după decesul lui Nicolae Lachi a rămas averea succesorală
compusă din următoarele bunuri imobile: casa de locuit cu suprafața 80 m.p. la preț
de 20 000 de lei, terenul aferent casei de locuit cu suprafața 0,51 ha și terenul
agricol din extravilanul satului XXXX cu suprafața 4,55 ha la preț de 8 000 de lei.

Trofim Lachi a menționat că, moștenitori legali după decesul tatălui său, este
și fratele său, Ion Lachi care nu dorește în mod benevol partajarea averii
succesoriale.

Astfel, în termen de 6 luni, după decesul lui Nicolae Lachi, s-a adresat
biroului notarial în vederea acceptării succesiunii.

Trofim Lachi a solicitat partajarea averii succesoriale între el și Ion Lachi, prin
atribuirea fiecăruia a ½ cotă parte din averea succesorală.

La 26 septembrie 2012, Trofim Lachi a depus o cerere suplimentară, prin care
a invocat, că după decesul tatălui său, Nicolae Lachi au rămas și bunuri mobile,
după cum urmează: un cal cu căruță în sumă de 7 000 de lei, o semănătoare de grâu
pentru tractor în sumă de 5 000 de lei, o semănătoare de porumb pentru cal în sumă
de 2 000 de lei, o drapă în sumă de 2 000 de lei, două cisterne cu capacitatea de 3

tone în sumă de 10 000 de lei, o cadă pentru vin în sumă de 1 000 de lei, un automobil de model „VAZ” la preț de 6 000 de lei, 40 de piele de miel la preț de 3 000 de lei, 16 oi la preț de 10 000 de lei, 15 găini la preț de 1 500 de lei, 4 tone de grâu la preț de 8 000 de lei, 2 tone de orz la preț de 8 000 de lei, o tonă de semințe de floarea soarelui la preț de 45 000 de lei, un hambar cu porumb în sumă de 6 000 de lei, 2 m³ de lemne la preț de 1 000 de lei și mijloace financiare în sumă de 27 000 de lei, iar în total, bunuri în valoare de 134 500 de lei.

Trofim Lachi a renunțat la pretențiile din cererea de chemare în judecată inițială referitor la partajarea în natură a bunurilor imobile, deoarece au fost partajate în mod benevol și fiecare din ei au obținut certificate de moștenitor legal.

Prin încheierea din 25 iulie 2016 a Judecătorei Șoldănești, a fost admis renunțul lui Trofim Lachi la acțiunea inițială din 21 august 2012 depusă împotriva lui Ion Lachi cu privire la partajarea averii succesoriale, și anume, a casei de locuit și a loturilor de teren adiacente și cele din extravilan situate în satul XXXX, raionul XXXX, care au aparținut cu drept de proprietate defunctului, Nicolae Lachi. A fost încetat procesul în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată inițială din 21 august 2012 a lui Trofim Lachi. (f.d. 180-182, vol.I)

Reclamantul a solicitat prin cererea suplimentară, doar partajarea averii succesoriale a bunurilor mobile, prin atribuirea lui Ion Lachi a tuturor bunurilor mobile enumerate în cererea suplimentară din 26 septembrie 2012 în valoare totală de 134 500 de lei și încasarea de la Ion Lachi a sumei de 67 000 de lei, cu titlu de compensație bănească (sultă), ce constituie $\frac{1}{2}$ din valoarea bunurilor mobile, rămase după decesul tatălui său, Nicolae Lachi. (f.d.60, vol.I)

Prin hotărârea din 26 aprilie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești, cererea de chemare în judecată depusă de către Trofim Lachi împotriva lui Ion Lachi privind partajarea bunurilor succesoriale mobile, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 58, vol.II)

Prin decizia din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Trofim Lachi și a fost menținută hotărârea din 26 aprilie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești. (f.d. 91)

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 346, 361 alin. (1), (5), 1446, 1560, 1562 și 1571 ale Codului civil, care reglementează proprietatea comună pe cote-părți și partajul averii succesoriale.

În această ordine de idei, Colegiul a stabilit că Trofim Lachi nu a probat existența la momentul decesului tatălui său, Nicolae Lachi a tuturor bunurilor enumerate în cererea suplimentară din 26 septembrie 2012.

Astfel, instanța de apel a conchis că nu s-a demonstrat că bunurile la care face referire Trofim Lachi au fost însușite de intimatul Ion Lachi, or, la materialele cauzei nu a fost prezentat niciun act ce ar confirma inventarierea și înscrierea bunurilor succesoriale mobile sau aflarea în natură a acestora în gospodăria lui Ion Lachi. Totodată, Trofim Lachi nu a anexat niciun act de evaluare, care ar confirma valoarea reală a bunurilor menționate în cererea suplimentară.

Prin urmare, Colegiul a concluzionat că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, a stabilit cu certitudine caracterul raportului juridic litigios, circumstanțele de fapt reale existente și legea materială ce guvernează situația la caz.

La 12 octombrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Trofim Lachi a declarat recurs împotriva deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia contestată, deoarece instanțele de judecată nu au cercetat materialele importante pentru judecarea cauzei.

Trofim Lachi a menționat că în cadrul ședinței de judecată a prezentat probe în susținerea pretențiilor sale, însă acestea au fost respinse.

A considerat că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare.

Prin referința din 27 noiembrie 2018, Ion Lachi a solicitat menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 august 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 12 octombrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Trofim Lachi, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Trofim Lachi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Trofim Lachi.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Trofim Lachi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva